

ישיבת מועצה עיריית אריאל שלא מן המניין – מספר 9

מיום ראשון, כ"ד בסיון התשפ"ד, 30/6/2024

נוכחים:	יאיר שטבון	– ראש העיר
	שירה דקל כץ	– ממלאת מקום ראש העיר
	אלה וינר	– סגנית ראש העיר
	אירנה רבינוביץ	– חברת מועצה
	עמי אברמן	– חבר מועצה
	איריס אלון	– חברת מועצה
	יחיאל טוהמי	– חבר מועצה
	רועי מוסט	– חבר מועצה
	נעמי אברמוביץ ירקוני	– חברת מועצה
	פבל פולב	– חבר מועצה
	יוסי שמאי	– חבר מועצה
משתתפים:	מתן גרובר	– מנכ"ל העירייה
	עו"ד דויד זיו	– יועמ"ש
	חני בריקמן	– מבקרת העירייה
	שלמה בנימין	– גזבר

על סדר היום:

1. אישור צו ארנונה.

פרוטוקול

צו הארנונה לשנת 2025

- יאיר שטבון : טוב, חברים, אנחנו, אני גם אישאר פה כדי לתת מענה, אבל אני ככה כל הזמן בקשב עם ברוך. כמו שאתם מעודכנים, יש איזה שריפה. אז בואו נפתח את הישיבה.
- מתן גרובר : אנחנו מתחילים את הישיבה מספר 9, ישיבה שלא מן המניין. מטרתה היא לאשר את צו הארנונה לשנת 2025. נוכחים בישיבה נעמי, יוסי, איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל, אירנה, פבל, רועי. עד כאן הנוכחים. נעדרים מהישיבה אורן חזן ואלכס.
- פבל פולב : ירמולינסקי.
- מתן גרובר : ירמולינסקי.
- פבל פולב : כדאי שתלמד את השם משפחה.
- מתן גרובר : זה לא קל. זה לא קל. הישיבה, קיבלתם את הזימון עליה, צורפו לזימון הישיבה גם דברי ההסבר של הגזבר, של שלמה בנימין, צו ארנונה המוצע לשנה הקרובה, דירוג העיר אריאל וכל השיקולים שבגינם ביקשנו לבצע את ההעלאה הנוכחית. יאיר יפתח.
- יאיר שטבון : אני אגיד ככה כמה מילים על הכל. אני אומר צו ארנונה תמיד זה נוח מה שנקרא, לתקוף ולהגיד הערות על זה, אבל חשוב לי עכשיו דווקא להמשיך את השיח הקודם ולדבר פה החלטה ככה עניינית. ברוך, אני מצטער שאני ככה, ברוך על הקו ככה לראות שהכל יהיה בסדר, שאין שריפה. בואו נדבר קצת, צו הארנונה, בסדר, היה פה, היה, אתם מודעים למה שקורה היום בארץ, בארץ אני מדבר מבחינת צו הארנונה. אם אתם לא מודעים אז אני אתן לכם את הרקע טיפה. אספו אותנו, כל ראשי הרשויות, כולל כל ראשי

הרשויות, אספו אותנו למשרד הפנים לפני חודש, חודש פלוס, שלום, לפני חודש פלוס לגבי הסיפור של צו הארנונה וכו' וכו', שהמטרה הייתה לנסות לדחוף את כולנו להעלות ב-10%, מה שנקרא מעבר לטייס האוטומטי. זאת אומרת לא 10% מעבר, אלא להגיע ל-10% יחד עם העלאת הטייס האוטומטי ולעשות רטרו לשנת 24, בשביל, בשל המציאות המורכבת. דרך אגב, לא רק בגלל המלחמה, בגלל כל העלאות השכר שיש במשק, וכו' וכו', אבל בטח המלחמה שמביאה אותנו לקו יותר גבוה. שנת 25 כולם מדברים עליה, פבל הזכיר את זה בישיבה הקודמת, בישיבה הקודמת שהייתי, בסדר, זה היה עקיצה קצת.

פבל פולב: אני רואה אני מסתבך.

יאיר שטבון: עקיצה קצת.

פבל פולב: אני רואה אני מסתבך.

יאיר שטבון: הגזמת, פבל. אל תגזים. אל תגזים. אבל הזכיר את זה שאנחנו מבינים שאנחנו הולכים לקראת שנת 25, שנה מאוד מאוד מורכבת. אבל אני חושב, אבל אנחנו צריכים להגיד משהו, העיר אריאל היא עיר דווקא יציבה, ואפילו אנחנו עיר איתנה, אנחנו ברוך השם יש לנו תקציבים טובים. צריך לומר את זה. בגלל זה אנחנו לא רצים ולא מנסים להדביק את הפער. לצורך העניין, אני לא יודע אם אתם מכירים, אבל בגלל זה שמו לכם את זה בתוך הדבר הזה, אבל הנורמה שלנו לפי מדד 6 בסוציו אקונומי, ופריפריאלי 5. בשיקול אנחנו לא, היינו צריכים אנחנו כאילו אמורים להגיע ל-72, זה מוגזם, ברור שלא התכוונו להגיע לשם ואנחנו לא נגיע לשם. אבל אנחנו עדיין נישאר גם אחרי ההעלאה הנוכחית, שאנחנו בעצם בחרנו להעלאות ביחד עם הטייס האוטומטי ל-7.5%, והחלטנו לא להעלות רטרו,

דרך אגב, אלא רק לשנת 25, לא כמו מועצה אזורית שומרון שהעלו לשלוש שנים קדימה, לא כמו, אני מדבר סביבנו, קרני שומרון שהעלו 10, לא כמו מעלה אדומים שהם כבר 50 ומשהו שקלים, אל תתפסו אותי עכשיו, בית אריה שהוא קטן 55 שקלים. חברה, אנחנו עיר חזקה, או עיר טובה, אנחנו לא צריכים למהר לרוץ, אנחנו לא מתביישים בזה שלמרות שמסתכלים עלינו לפעמים על המחיר הארנונה שאחרי העלייה אנחנו נגיע ל44.58, שהכי קרובים אלינו זה עמנואל, אז מה, אנחנו עיר רווחה כזאת? לא.

דוברת : אמרת משהו יפה.

יאיר שטבון : בדיוק.

דוברת : כי אלו הערים,

יאיר שטבון : בדיוק.

דוברת : שאתה רוצה,

יאיר שטבון : לא, התכוונתי להגיד, לא, דומה לי. דומה לי, שנקרא מעלה אדומים,

הדומה שלי זה מעלה אדומים ביחס סוציו וזה הדומה לי. אני לא מדבר על פתח תקווה שמגיעים מהזה עד 80 ומשהו, נכון, 80 ואני לא זוכר כמה, אני יכול להגיד עד 83.61, זה הכי גבוה שלהם. יהוד, כולם מעלנו, חברה + בואו, כמעט כולם, אני לא לוקח את לא יודע מה, טירת הכרמל שאולי, אני לא יודע כמה שם.

דוברת : פתח תקווה.

יאיר שטבון : אבל אנחנו לא בדיוק, אנחנו לא, ולכן אנחנו בפער מאוד מאוד גדול מהם

פער משמעותי, פער מאוד גדול וכך אנחנו נשארים. ובעצם העלאה שאנחנו החלטנו להוסיף מעבר למדד, החלטנו להוסיף, בעצם זה בקצה, זה יוצא 92 אגורות למטר. אני חושב שזו החלטה שדרך אגב, סליחה,

- דובר : לשנה.
- יאיר שטבון : לשנה, כן. אני חושב שזו הייתה למגורים, אני חושב שזאת הייתה החלטה דרך אגב שהיה לנו דיון, גם ביחד עם אפרופו, תמי נאסה, ואיך קוראים לבחור שאיתה ביחד, אחראי על התקציבים?
- דובר : עידו.
- יאיר שטבון : לא, המבוגר, המבוגר שהחליף אותו. כן, החליף אותו, לא משנה, הדרישה הייתה שאנחנו נעלה ב-10%.
- דובר : חגי.
- יאיר שטבון : אתם מכירים את הדרישה שהייתה לעיר אריאל 10% ו-10% גם רטרו, ולהעלות לשלוש שנים. כמובן שאנחנו אמרנו לא ובחרנו להעלות את ההעלאה הזאת אך ורק לשנה הזאת. ההעלאה הזאת זה העלאה מדודה, העלאה שבסוף גם צריך להגיד משהו. התושבים שלנו, אני יכול להישאר כל הזמן מאוזן כזה ונחמד, אבל בסוף, אפרופו מה שדיברנו לפני כן, מה שאנחנו מביאים השנה בקיץ, מחר אתם תראו את זה בלוח שיוצא, אנחנו בסוף גם צריכים להביא גם שירות לתושב. כן, זה נוגע פה לנושא נוסף, שאני אפתח את זה, דרך אגב, בישיבה הבאה, כל כניסת הפועלים הפלסטינים, שעכשיו אנחנו עושים שם איזה שהוא תהליך מאוד מאוד גדול ואני אפרוס את זה בישיבה הבאה, כל הסיפור הזה שבסוף פוגש אותנו בניקיון רחובות ופוגש אותנו בגינון או בחוסר גינון, אם אתם שואלים אותי. אבל עכשיו עושים את השינוי הגדול הזה. אבל מתוך הבנה שאנחנו גם צריכים לתת מענה לתושבים. ההעלאה הזאתי היא העלאה מינורית, שהיא עליה נכונה, שהדיון היה דרך אגב, האם אנחנו צריכים להעלות יותר וגם רטרו. זה היה הדיון. הדיון לא היה אם נכון. יש לי הרבה מה להגיד על

זה, אני חושב שזה החלטה דווקא, לא אגיד אחראית, כי בואו, לא עשינו פה איזה שינוי דרסטי. אנחנו כן נשקול ב26, אנחנו נשקול מחדש, אנחנו לא הלכנו פה כמו הרבה עיריות שהלכו לשלוש שנים קדימה. למה, ברור לכם, למה הם עשו 3 שנים קדימה, כן. כדי לא לריב, כאילו פעם אחת לעשות את המכה, ואז לא להסתבך לפני בחירות, אנחנו בחרנו דווקא כן לשים את הדברים, גם לא רטרו וגם רק לשנה הזאת, כדי ששנה הבאה נראה באיזה מצב נהיה, מלחמה, לא מלחמה, אנחנו לא יודעים מה יקרה, ונהיה קשובים לציבור ולהבין את הזה. העלייה היא עלייה שעדיין משאירה אותנו בפער גדול, בפער גדול, מהדומים לנו, וגם לא מהדומים לנו. זאת אומרת גם אלה שנמוכים מאיתנו משמעותית בסוציו ובפריפריאלי, גובים יותר מאיתנו. לצורך העניין, סתם דוגמאות שיש פה, הקראתי לכם חלק, אבל לא צריך לחזור על כל הדוגמאות. היחידים במרחב שנמוכים איתנו, ואני לא רוצה להשוות את עצמי עליהם בכלל, זה עמנואל. גם מועצה אזורית שומרון שכביכול עכשיו היא 43.61, זה רק המועצה האזורית, יש להם גם מיסי ועד, אתם יודעים, שם זה הרי עובד מועצה אזורית פלוס וועד, וגם שם הם עוברים אותנו בהרבה, לא בשני שקלים. זה ככה זה. אני אשמח ככה גם שאלות והערות בשמחה ואז אני אענה לכם על עוד דברים נוספים.

פבל פולב: משרד הפנים.

יאיר שטבון: כן.

פבל פולב: הבטרייה נגמרת. אני מבין שמשרד הפנים לא בא בבקשה, בא בדרישה. כל

הדיונים האלה, ואני מרגיש שאתה מנסה איכשהו להסביר, לא נעים.

יאיר שטבון: אי אפשר לחייב אותנו. לא, לא.

- פבל פולב : אז אני,
- יאיר שטבון : הוא יכול לאיים עלינו על כל מיני מענקים, אתה צודק.
- פבל פולב : לא כל מיני, יש,
- יאיר שטבון : כן. משחקים.
- פבל פולב : לפחות שמי שלא יודע או מישהו, התושבים צריכים להבין. אני חושב שזה נושא, כסף, מילים מינורי או, לא הייתי נכנס כי לכל בן אדם כסף הערך שלו שונה. אני הייתי מאוד נזהר מבחינת האמירה, לא בא בטענה אליך. אבל באמת, כספים, אתה יודע, אני זוכר את עצמי לפני 30 שנה נכנס למכולת עם 2 שקל. מה אתה עכשיו, קניתי משהו? אני יצאתי עם 2 שקל החוצה. זה היה בשבילי הרבה כסף, לא יכולתי לבזבז אותו. אני מעריך את זה עד היום, ולצערני יש אנשים שבשבילם זה כנראה הסיטואציה לא פשוטה. צריך לדבר על זה בכובד ראש ולתת הסברים. לא להרגיש לא נעים, כן נעים.
- יאיר שטבון : דרך אגב, אני לא קוטע אותך, אני רק אגיד שבגלל זה היה לנו חשוב מאוד, דרך אגב, לשלוח את המכתב שמפרט לתושבים. החלטתי לעשות את זה רק דרך צו ארנונה, להעלות את זה לאתר, בכוונה פרסמנו את זה גם בפייסבוק כדי שזה יגיע דווקא לתושבים, שזה לא יהיה איזה משהו.
- שלמה בנימין : אנחנו גם נשלח מכתב לכל תושב דרך המערכת של,
- דובר : מעטפה.
- שלמה בנימין : אני חייב לשלוח מכתב לתושבים, להסביר להם בדיוק.
- יאיר שטבון : נראה לי שעשיתי טעות, שלמה, שדילגתי עליך בהסברים.
- [מדברים ביניהם].

- יאיר שטבון : איתך, פבל, ואחרי זה ניתן לשלמה גם להסביר, כי אני שיגעתי אותו שיבוא לפה.
- פבל פולב : זה יותר שאלה. אני חושב שזה גם חשוב לחשוב. אנחנו כן תלויים במענק איזון, ונהיה כל החיים תלויים במענק איזון.
- שלמה בנימין : אפשר לקוות שלא.
- פבל פולב : אנחנו חיים כבר הרבה שנים, אני מקווה, אני רוצה לעבור ממקווה.
- שלמה בנימין : אני מתפתח עם הזמן, ויום אחד אני מקווה שנהיה עצמאים.
- פבל פולב : נכון.
- יאיר שטבון : ברוך, אני מתנצל.
- [מדברים ביניהם].
- פבל פולב : אני חושב שלחכות שאזור התעשייה תגדל, לא יודע אם מישהו יישאר פה, לא יישאר, זה לא עסקית לא נכון. יש לנו חברה כלכלית, חברה כלכלית צריכה לדעת להרוויח כסף. ואני רציתי לדעת אם זה נושא ההסברים למה אנחנו מעלים, אני חושב זה הרבה כסף, וזה שביקשו 10, אתה יודע, במשא ומתן אתה מרים גבוה, אחר כך אתה מוריד, אז הצלחת במשא ומתן.
- יאיר שטבון : כן.
- פבל פולב : לא צריך להסתכל מה ביקשו, זה לא מעניין אותנו בגדול. כי הערים הגדולות החזקות לא הרימו כלום, הם יכולים לעשות מה שהם רוצים.
- יאיר שטבון : לא, הרימו, חברה.
- פבל פולב : בסדר. אבל המטרה, המטרה להסתכל,
- יאיר שטבון : רק לסבר את האוזן, מעל 80%, אם לא 90%, בסדר, מעבר לדרך,
- פבל פולב : יש יחסים פוליטיים.
- יאיר שטבון : חשוב להבין את הזה.

- פבל פולב: יש יחסים פוליטיים, זה לא העניין.
- יאיר שטבון: כן.
- פבל פולב: צריך כל הזמן לשאוב לחזקים ולא להסתכל מסביב ולהשוות, כי זה הכי קל לראות איך אתה נראה אחרי ה, ליד האנשים שהם רחוקים ממך. צריך לשאוף קדימה ולראות איך אתה מרוויח את הכסף, בשביל שיהיה לך מספיק כסף, ולא, ולא להעלות את הארנונה. כי בסופו של דבר זה המון דברים, זה לא רק ארנונה, זה הרבה הוצאות. הסברת לבן אדם למה העלית את הסכום. כסף אולי מבחינתך או מבחינת אנשים אחרים זה לא הרבה, אבל בסוף זה יש לך בנק בבית, אותה משכורת ואתה צריך לחיות עם זה. זה נושא מאוד רגיש. בגלל זה צריך להיות איזושהי תוכנית עם הזמנים, איך אתה מגיע לרווחים שאתה תהיה יותר חזק מול משרד הפנים. רציתי לדעת אם זה על השולחן, אם היה דיון, אם התחלתם את המהלך, כי זה לוקח זמן וחשוב מאוד לעשות את זה. 7.5%, אנחנו יכולנו להעלות גם ב-5.2, נכון, זה המינימום.
- יאיר שטבון: אני מבין.
- פבל פולב: חבר'ה, זה ממש המצאה של המגילה שלנו לאוטומטי, אז מישהו המציא אוטומטי, הוא פשוט מחייב אותך, אתה יכול להסכים כל הזמן.
- דוברת: אתה מצביע על זה.
- פבל פולב: מה?
- דוברת: זה תלוי אם אתה מצביע או לא מצביע, זו הכוונה של ה,
- פבל פולב: נכון, אפשר לא להצביע. וככה כל שנה, ואני לא מגזים. אני לא אומר שאתם לא בסדר.

- דובר : פבל, בשביל לא להעלות את ה-5.29 אתה צריך לקבל החלטת מועצה ואישור שר הפנים ושר האוצר על לא להעלות, והם לא יאשרו לך.
- חני בריקמן : זה אישור חריג.
- [מדברים ביחד].
- יוסי שמאי : בסדר, אז למה לא להישאר עם ה-5.29? למה להעלות בעוד 2.5%?
- דובר : זה בגלל הקשיים.
- פבל פולב : חברה, חבריה, תרשמו,
- דובר : איזה קשיים?
- פבל פולב : בואו נעשה את זה,
- [מדברים ביחד].
- פבל פולב : יוסי, יוסי, אתה תזכור את השאלה?
- רועי מוסט : אפשר להגיד משהו?
- פבל פולב : לא, שנייה, אני אסיים.
- רועי מוסט : [לא ברור, מדברים ביחד] שלמה.
- פבל פולב : שלמה, כשהוא יהיה חבר מועצה, הוא יתערב. לא הבאת צ'ק, מה, יש לך זכות דיבור? אנחנו בינינו, אני צוחק. אני כן רוצה לשמוע איפה זה עומד. וכן, אני חושב שלא צריך כל הזמן ללכת בקשרים פוליטיים, מה שדיברנו, צריך לנסות להילחם, כי להעלות זה קל, בסוף צריך לשלם, ותלוי איזה משכורת יש לך, כל בן אדם לפי מטר סופר את זה בבית. אז אני חושב ש-7.5 זה גם הרבה כסף, 10% זה מטורף. ממשלה, ממשלה קיבלה החלטה על גב האנשים להעלות את הבזבזים שהם עשו שם. זה לא אומר שאנחנו צריכים לעשות.
- דובר : מלחמה. יש מלחמה.

- פבל פולב: מלחמה. בסדר, גם במלחמה צריכה לדעת להתנהל, אתה יודע. אפשר לעשות מלחמה בשישה ימים, אפשר לעשות את זה שנה וחצי, שנתיים. בסדר. לא ניכנס לזה, אני לא, אני לא נכנס עכשיו לכנסת.
- דובר: [לא ברור, מדברים ביחד].
- פבל פולב: כן, היו בחירות לכנסת, שמה כל אחד יגיד מה שהוא חושב. אני חושב שזה מאוד חשוב וכי עכשיו אנחנו העלינו, אז שנה הבאה עוד פעם, ואם לא יהיה לך מלחמות פוליטיות למעלה ולא תצליח לגבש משהו, אתה תגיד זה התוצאה. תודה.
- יאיר שטבון: אגב, אני רק אשמח כדי לכבד את שלמה. שלמה, תן את הסקירה שמלכתחילה, לא, היה צריך להגיד בהתחלה, ואני עיכבתי אותו.
- שלמה בנימין: שואלים למה אני צריך להעלות. כאן דוגמה, בראשון לינואר היה אמור המע"מ לעלות באחוז, מ17 ל18. זה בערך בתקציב העירייה הרגיל, בערך מיליון שקל תוספת לעלות, קצת יותר אפילו. כי אם ניקח 170 מיליון שקל תקציב, תוריד את השכר שלא צמוד למע"מ ופירעון מלוות, בערך מיליון שקל יש לי תוספת להוצאות שלי, בלי מקור מימון.
- דובר: תביא את הטישיו שנייה.
- שלמה בנימין: לא, אני לא בוכה.
- דובר: בסדר.
- דובר: למה אתה מסתכל עליו?
- שלמה בנימין: אני לא בוכה. זה משהו לשמוע, אוקיי.
- דובר: כן.
- שלמה בנימין: איך אומרים, איך אמרו בני ישראל, לבנים אומרים לנו ליבון בטב עיניים. אז אומרים בוא נשפר את השירות, נשפר את השירות, אבל מאיפה כסף?

צריך מישוהו לממן את השירות הזה. אז אתה יכול להתייעל ברמות מסוימות, אז אנחנו מתייעלים, והיום המנכ"ל במקרה אומר, שמעתי את המנכ"ל אומר שאנחנו בתת תקן בכוח אדם.

דובר : נכון.

שלמה בנימין : בגזברות, התקן בכוח אדם בגזברות קטן ממה שהיה כשגיואה היה כאן גזבר, בבן אדם אחד. לא הרחבנו, כל המקומות אנחנו משתדלים לא להרחיב כוח אדם, כמה שפחות, כמה שפחות. כל השכר שאנחנו משלמים והיה תוספת ודיברתם על תקציב גדל, שכר גדל, הכל קפוא עלינו. לא היה לנו אפשרות אבל במיל. הסכם שכר סייעות, הסכם שכר זה, הסכם, כפו עלינו את כל תוספות השכר ולא היה לנו בכלל ברירה אלא לתת. עכשיו נתנו לנו לסגנים, אישרו 6% במקום 3% הסכם, אני תקתקתי 3%, 3 חודשים,

יאיר שטבון : הסגנים היוצאים..

שלמה בנימין : פרישה, 3 חודשי הסתגלות לנבחרים. פה אמרו לי שמע, לא 3, 6 תיתן להם, לא תקצבתי 3, זה חצי מיליון שקל בערך שאני צריך להוציא ולא תוקצב בשום מקום. לא ידענו מזה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : גם מכסה את האופציה של הסגנים הקודמים?

שלמה בנימין : לא, הארנונה זה של שנת 25.

נעמי אברמוביץ ירקוני : [לא ברור, מדברים ביחד].

שלמה בנימין : לא, לא, הארנונה מכסה את המע"מ, ארנונה מכסה הסכם שכר, הארנונה משלמת,

נעמי אברמוביץ ירקוני : אני שואלת כתושבת, כאזרח.

שלמה בנימין : כן, כן.

יאיר שטבון : רגע, שלמה. רק תגיד את הנתון, עליית, העלייה הזאתי בסופו של דבר כמה כסף נוסף?

שלמה בנימין : בערך מיליון וחצי שקל.

יאיר שטבון : זה מיליון וחצי. עכשיו מול רק המע"מ, זה המיליון, זה אז סגרנו את הנושא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל המע"מ זה משהו אחר.

[מדברים ביחד].

יאיר שטבון : חברה, יש גם מושג, אני רוצה גם אני רוצה להתייחס, גם שאלה. אבל קודם כל, השאלה שלך היא במקום, אבל אני אומר יש פה גם לסקור עוד דבר, זאת אומרת עליית, מה שדיברנו גם בישיבת תקציב, דיברו על השכר שלה, חברה, שכר עלה בכל המשק, זה ידוע. הסייעות, אנחנו, כל העלאת הסייעות זה עלינו, דרך אגב, בסוף הממשלה לא שיפתה כמו שהבטיחה, שתשפה את כל העלאת שכר הסייעות, ואני שמח, זה הסכם מבורך, ואני גם בפורום של ראשי ערים שנלחם עכשיו על הסייעות, על המלוות הסעה, שאותן שכחו לגמרי. גם נעלה שם אני מקווה וננצח את זה, גם אם זה ייקח עוד שנה, אבל אנחנו ננצח גם שם, וגם שם אנחנו נעלה את הזה. וגם משם אם יגידו לי שלא משפים אותי בסוף, אנחנו נלך לכיוון הזה, אבל זה אירוע חשוב. אבל שאלת שאלה והשאלה הנכונה, ושאלה שמתכתבת מאוד גם עם מה שקרה פה היום. קודם כל יש פה מהלכים, שגם רועי יש לו הרבה זכויות באירוע הזה של פארק התעשיות וכו', וכו'. ואנחנו אומרים, אנחנו עושים פה איזה שהוא שינוי גם בשיווק של השטחים, של שטחי הפארק תעשיות כדי גם, אגב, זה לא יודע אם זה יותר כלכלי רק, אלא זה יותר תפיסה איפה אנחנו ממוקמים. אנחנו מגדירים גם שטח מאוד מאוד גדול

של פארק תעשיות, של הייטק. זאת אומרת אנחנו הולכים להביא פה תעשיות גם ביטחוניות, גם נתק, גם דברים כאלה, בזה אנחנו מתעסקים. היום הייתה לנו פגישה מאוד מאוד מוצלחת ביחד עם האוניברסיטה, עם מרכז החדשנות. אנחנו נקבל גם את תקציב המדינה, ללוות את התהליך הזה. גם לפרי מהפגישה עם ברקת בשבוע שעבר, אבל גם מהלך מאוד יפה ביחד עם מרכז החדשנות, מנכ"ל החדשנות, שגם מגיע לפה שבוע הבא ואנחנו נואמים שם. אנחנו הולכים לעשות את התהליך, להיעזר, לעשות איזור לפארק התעשיות, אלא לא להכניס רק מפעלים ככה, כי זה הכי קל, וזה מכניס לי ארנונה מהר, דרך אגב, אלא גם לייצר איזה שהוא מתחם שמביא לנו גם שפה אחרת לעיר הזאת.

נעמי אברמוביץ ירקוני: גופי ביטחון יכולים לבוא.

יאיר שטבון: גם מענה שמביא גם, סליחה,

נעמי אברמוביץ ירקוני: גופי ביטחון יכולים לבוא.

יאיר שטבון: כן. יש פה כבר, יש פה כבר. יש שם את BL כבר בפנים, כבר תעשיות

ביטחוניות, יש פה.

[מדברים ביחד].

פבל פולב: [לא ברור, מדברים ביחד] ארנונה להכניס הרבה יותר כסף.

יאיר שטבון: שנייה, שנייה,

פבל פולב: זה הרבה כסף.

יאיר שטבון: שנייה, זה הרבה כסף, הארנונה הזאת, ארנונת עסקים זה מה שמכניס לנו

את הכסף. בואו, כולכם יודעים את זה, זה הכסף הגדול.

דובר: ברור.

יאיר שטבון :

ואנחנו לא זה, אבל בטח המפעלים הגדולים האלה, אבל אני רוצה לחשוב גם על עבודה על התושבים שלי, ותושבים שלנו פה למשל, כל אלה שיוצאים למרכז, למהנדסים וכאלה, אם נפתח להם פה עוד מקומות תעסוקה וזה יהיה קרוב אליהם, לשם זה הולך, במקביל משרדי הייטק של שתיים יהיו. אחד יהיה בתוך העיר שלנו, ואחד יהיה גם, זה בתוך העיר, באוניברסיטה. אנחנו עושים שיתוף פעולה שכל מי שיפתח פה משהו, שבוע הבא יש כנס מאוד גדול, כל מי שיפתח פה איזה שהוא משהו, המפעל שלו יקבל הטבה שכאילו, מה זה הטבה, זה הטבה לנו, שגם המפעל שלו יהיה פה והפיתוח יהיה פה, השילוב לפי דעתי מדהים. ברור שזה לא משהו שקורה מחר והכי קל לי, עדיף לי לעשות את כל השלוש מאות דונם מפעלים ולסגור את האירוע ולהרוויח את הכסף עכשיו, אבל זה חלק מהרצון שלנו דווקא להיות חזקים גם בהכנסות, אבל גם לתת מענה לתושבים שלנו וזה יכניס לנו הרבה הרבה דברים, זה יביא לפה תנועה מאוד גדולה, כחלק מחשיבה לרחוק. אני לא מדבר על ה-1,000 דונם הנוספים ששם אנחנו בכלל מתכננים אירוע הרבה יותר גדול. אבל כן, הנושא של הכנסות, אפרופו שאמרת שלהיות חברה כלכלית. את לא היית בדיון הזה, אבל כל הסיפור הזה של הכדורגל, שרציתי לעשות פגישה של זה, לא משנה.

נעמי אברמוביץ ירקוני : מה זה לא הייתי?

יאיר שטבון : הזמנתי אותך עכשיו לפגישה.

[מדברים ביחד].

יאיר שטבון : אני מזמן אותך. לא משנה, אני מזמן אותך, לא שלחתי לך אותה. אבל גם

הסיפור הזה של השקעה עכשיו במגרש כדורגל חדש, את מבינה שזה מיליונים, ובריכה הידרותרפית שאנחנו הולכים אליה עכשיו.

נעמי אברמוביץ ירקוני : בסדר, משלמים על זה.

יאיר שטבון : וחוות סוסים, זה לא יגיע מארנונה, מהמיליון שקל. חברה, זה פרויקטים של מיליונים, זה התפקיד שלי, להביא את הכסף הזה בין אם זה מתרומות, בין אם זה ממשלה וגם מהשלמות קטנות.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אבל זה הערך לתושב.

יאיר שטבון : כן. חד משמעית.

נעמי אברמוביץ ירקוני : זה לתושב.

יאיר שטבון : וזה לא רווחי. חוות סוסים היא לא רווחית.

נעמי אברמוביץ ירקוני : טוב, לא הכל רווחי.

יאיר שטבון : היא לא רווחית. אבל בדיוק, הרוב זה לא רווחי, הרוב זה שירות לתושב, אנחנו שמחים על זה, נרגשים לומר את זה. אני לא יודע איך הגענו עכשיו לחוות סוסים, אבל...

יחיאל טוהמי : בסוף צריך איזון תקציבי, זה לא קשור.

יוסי שמאי : אני חושב, אני חושב, אתה התחלת את הדברים האלה שאנחנו הולכים לשנה קשה, שאנחנו הולכים לשנה הבאה עוד יותר קשה.

יאיר שטבון : כן.

יוסי שמאי : ואיך זה מתכתב עם זה שאתה הולך לעלות הארנונה דווקא כשהם הולכים לשנה קשה כזאת? יש פה עסקים, אני אומר לך שהם על סף קריסה, שהם יקרוסו הם גם לא ישלמו לך ארנונה בכלל. לא, לא, לא לא ישלם לך, הם לא ישלמו לך בכלל ארנונה. דבר נוסף, אתם אומרים שזה עולה בסכום מינורי. אני רוצה להגיד לכם ששלושים שקל בחודש, לפעמים יש משפחה שזה ההבדל בין לשים לחם על השולחן או לא לשים לחם על השולחן. ותאמין לי, אני מכיר המון משפחות פה שהם לא הולכים לרווחה, הם

נלחמים בשיניים, הם באים אלי בקיץ כדי שאני אעזור להם אלה יודעת, ובאמת אני מנסה כמה שאני יכול, אבל הם לא רוצים לבקש. הם לא רוצים לבקש. כמו שיחיאל אומר, הם לא רוצים, לא כל אחד רוצה להיות איש רווחה, רוצה לחיות בכבוד ולהשתכר בכבוד. וכשאתה הולך להעלות לו את זה ב30 שקלים, זה משמעותי. לא כולם מקבלים 40,000 שקל בחודש, יש כאלה שגם מקבלים 6,000 שקל בחודש ויש להם 4, 5 ילדים. ועל זה אני מדבר, ועל המשפחות האלה אני מדבר. ואני חושב שה2.5% האלה שאתם מעלים לא יעשה את העירייה ענייה יותר. ואני חושב שזה, אני לא, אני לא חושב שאפשר להצביע על דבר כזה.

אני חושב,

יאיר שטבון :

כי אתה מעלה לא ב2.5%, ב7.5%.

יוסי שמאי :

אני חושב שאנחנו היינו צריכים, + היינו צריכים לעשות את התיקון הזה, התיקון הזה היה צריך להיות הרבה הזמן כבר בעיר הזאת, להעלות, אני חושב אם אתה שואל אותי, היה צריך לעשות פה תיקון בתפיסת הארנונה של העיר. לא היה צריך לעשות לא בגלל רק מלחמה, היה צריך להיות מזמן. הפער, הפער הזה,

יאיר שטבון :

עכשיו יהיה יותר קשה.

יוסי שמאי :

הפער בין הנורמה, שנייה, הפער בין הנורמה, אבל דווקא, אבל למה בחרנו, יש מצב קשה, כי בסוף גם השירותים שהעירייה צריכה לתת עכשיו הם הרבה יותר מורכבים עכשיו.

יאיר שטבון :

גם יותר יקר.

דובר :

גם של ביטחון, הכל יותר יקר.

יאיר שטבון :

[מדברים ביחד].

- יוסי שמאי : מעמד הביניים יורד אחורה. אתם צריכים להבין את זה שהיום מעמד הביניים, פעם מעמד הביניים היו יכולים להסתדר. היום לא.
- [מדברים ביחד].
- יאיר שטבון : יוסי, ולכן השיקול היה לא להצביע 3 שנים קדימה, וגם לא להצביע שנה אחורה, כמו שהרבה עשו.
- [צעקות ואז מדברים ביחד].
- שלמה בנימין : שנייה, שנייה. הנחות, יש הנחות על פי חוק.
- דובר : ברור.
- שלמה בנימין : ועדת הנחות כמעט ואין בקשות כמעט, מעט מאוד ביקשו ואני חושב שכל מי שביקש קיבל.
- דוברת : אני לא מכירה שלא מקבלים.
- שלמה בנימין : לא, כל מי שביקש, קיבל. כל מי שמגיע לוועדת הנחות, המצב שלו, עומד בקריטריונים.
- דוברת :
- שלמה בנימין : כן, הוועדה נתנה לכולם, אבל לא היו הרבה. לא היו הרבה. אני מודה שבחמש שנים שאני פה כמעט, ולא היו בקשות לוועדת הנחות. אבל הרבה מאוד כסף אני נותן הנחות על פי חוק. מה שאתה אמרת, הדוגמה שהבאת, המשפחה 6,000 שקל, הבנאדם ישלם אולי 20% ארנונה.
- דובר : שמעת?
- שלמה בנימין : הוא יקבל כנראה 80% הנחה
- דובר : יופי.
- שלמה בנימין : כנראה. לפי הדוגמה שלך זה 80% הנחה בארנונה.
- רועי מוסט : ואם אשתו מכניסה 6,000?
- שלמה בנימין : מה?

רועי מוסט :

לא, אני אומר אפשר לזלזל. מדינת ישראל זה לא רק, אתה צריך להבין, זה שקל ועוד שקל, זה טיפה מאוד טיפה יוצא מבול. זה לא רק המע"מ הזה שעולה באחוז, אוטומטית מייקר את החיים של כולנו, כי זה בסופר עוד אחוז, וזה בקניות שלנו עוד אחוז, ובדלק זה עוד אחוז, הכול באחוז אחוז. והאחוז הזה הוא גם לא רק פעם ראשונה, הוא גם מתגלגל לתושב, כי תעשייה שעולה לו המע"מ באחוז, אז נכון, הוא מזדכה על המע"מ אבל לא כולם מזדכים על מע"מ. ויש כאלה שלא מכירים את זה. וזה נכון שהעירייה היא לא מזכה על מע"מ, זה דיון בכלל שמדבר על העירייה לא מזכה, אבל עם כל הכבוד, המיליון שקל האלה בשנה, 2.3 זה לא כסף גדול בעיניי. אפשר להעביר אותו למקומות אחרים ממקומות אחרים. עכשיו אני אגיד לכם משהו. קודם כל זה שיא שכל הזמנים, זה 17 שנה לא הייתה עליה במדינת ישראל ובטח באריאל. זה שיא כל השיאים, וזה נכון שההתייקרות נובעת בעיקר, כתבתי את הנתונים, 7.8 בשכר המגזר הציבורי. זה הכל נפל, גם המלחמה, גם המגזר הציבורי שהיה במדרגות והכל בום נפל לנו בדיוק ביום הזה. אני מסכים איתך שיש גם את הטייס האוטומטי, שאני לא אוהב את המשפט הזה כי זה כאילו גזירת גורל, אבל אני לא חושב שזה גזירת גורל שצריך להילחם על זה. ואם לא הייתה את המלחמה ואם לא הייתה את החטופים, שזה פי מיליון יותר חשוב, הייתי אומר לכם בואו נצא לרחובות על זה, כי זה שערורייה. ואני אומר לכם שלא כל התושבים מקבלים את הרווחה. אני גם הייתי, ואני מכיר את הנתונים. לא כל תושב מרגיש גם בנוח לפנות, לבקש עזרה ותמיכה. זה תהליך יותר פסיכולוגי, יותר פסיכולוגי מאשר כלכלי. אני אומר לכם, הייתי מנכ"ל באורנית שסוציו אקונומי 9. אין לכם מושג כמה תושבים שמה רגע הם

בסוציו אקונומי שלוש, שקשה להם לבוא לוועדת הנחות. ולא חשוב
המספרים, זה, אין משפחה שמביאה 6, זה בטח 12, 13 ממוצע ואז,
זה לא מספיק.

דובר :

זה אחוזי הנחה נמוכים, אני לא זוכר את הטבלה בעל פה. אבל זה
שמקבלים תושב לבקש הנחה, לבקש רווחה, לבקש עזרה בכרטיסייה
בבריכה, זה דבר שהוא קשה פסיכולוגית למשפחות. אני אומר לכם, אני
גדלתי בבית שקשה, אני יודע מה זה קשה. כשאני אומר קשה, אני יודע מה
זה קשה. אני יודע מה זה לוותר על חוגים, יודע מה זה לא ללכת לבריכה
העירונית, יודע מה זה אפילו לא ללכת לטיולים. אני גדלתי בבית שקשה,
אז אני אומר לכם שכסף לא מזלזלים בו. כל כסף, כל אחוז פה שאתם
מצביעים בעד או אחוז שפוגע במשפחות שאני אומר לכם שלא נעים להם,
לא נעים להם לבקש עזרה. זה לא קל לבקש סיוע, לא קל להגיש את
הדוחות הכספיים שלך בחשבון בנק 3 חודשים אחורה. לא נעים לך לבקש,
להגיש את התלוש שכר שלך לפעמים. אנשים מתביישים, יאיר, זה לא
נעים.. לא כולם מרוויחים טוב, לא כולם יש להם שכר, יש כאלה שקשה
להם ולא נעים להם שמבקשים.

רועי מוסט :

יאיר שטבון :

גם מי שמרוויח טוב, זה לא אומר.
לא, לא מזלזל. אני לא מזלזל. להרוויח טוב זה מאוד אישי, כי אחד
שמרוויח 7 טוב לו ואחד שמרוויח 17 קשה לו.
אחד יש לו משכנתא.

רועי מוסט :

דובר :

אז אני אומר, להגיע לוועדת הנחות בארנונה, זה תהליך מאוד קשה
פסיכולוגי לפני הכסף. בסדר. זה להביא תלושי שכר, זה להביא אישורים
מהבנק, זה מאוד מעמד, כשאני הייתי שמה זה מאוד לא נעים, לא לשבת

רועי מוסט :

מולו ולא לשבת, ולא לשבת בחוץ השני. כי בסוף באמת וועדת הנחות לא קובעת כלום, יש לה קריטריונים מאוד ברורים, זה טבלאות, זה גו, נו גו, אין לך שיקול דעת.

לא, לא, לא.

דובר :

רגע, סליחה, רגע, שנייה, רגע, שנייה אני רוצה להגיד משהו.

יחיאל טוהמי :

יש...

דוברת :

רגע, רגע, לוועדת הנחות מגיע בן אדם שהוא במצב לא פשוט. יש מבחן הכנסה לכל אדם, מבחן הכנסה, הוא לא צריך להגיע אליו, הוא מגיע לגבייה, שלמה יודע. שלמה, אני טועה?

יחיאל טוהמי :

יחיאל, אני לא מתווכח איתך.

רועי מוסט :

לא צריך להגיע.

יחיאל טוהמי :

אני לא מתווכח איתך.

רועי מוסט :

לא, רועי. אין וועדת הנחות, וועדת הנחות מגיעים רק אנשים שהמצב שלהם באמת קשה, תדע.

יחיאל טוהמי :

אבל אני אומר לך,

רועי מוסט :

אוקיי, אבל אני אומר,

יחיאל טוהמי :

אני מבין שוועדת ההנחות מגיעים אנשים שבאמת קשה.

רועי מוסט :

נכון.

יחיאל טוהמי :

שבאמת קשה.

רועי מוסט :

[מדברים ביחד].

יחיאל, אתה מכיר את האנשים.

רועי מוסט :

אני מכיר את האנשים.

יחיאל טוהמי :

אז זה מה שאמרתי. לא התווכחתי איתך.

רועי מוסט :

- יחיאל טוהמי : לא, לא.
- רועי מוסט : אתה נכנסת, כשאתה אומר,
- יחיאל טוהמי : אוקיי. אוקיי.
- רועי מוסט : אתה לא בכיוון.
- יחיאל טוהמי : אוקיי.
- רועי מוסט : אני אומר שאנחנו היום נמצאים, שגם העירייה היא במצב קשה. אין לי ספק בזה, אני אומר את זה לא בגלל שאני איזה חוזה, אני לא חושב שאני כלכלן גדול. אני קורא את הדברים, אני מבין את הדברים. האינפלציה תגדל, החוב הלאומי גדל, אין למדינה כסף, אין למדינה כסף מאיפה להביא. זה אומר שגם קולות קוראים, כל המענקים שהבטיחו.
- דובר : הורידו.
- רועי מוסט : הבטיחו אולם ספורט, הורידו לכם. לא לכם, הורידו לנו. בסדר, זה לא לכם, זה אנחנו. יהיה קשה יותר.
- יאיר שטבון : רק, רועי, בגלל שהזכרת את זה. אז הורידו מהמענקים הקבועים הרגילים, בסדר, אם אנחנו מקבלים בדרך כלל לפני, לא קשור למלחמה, בין 4 ל-600 מיליון כבר ירדו כבר מהכל.
- רועי מוסט : לא, בסדר, חכה, זה עוד לפני שביקשו ממך לדעתי רשימת תב"רים שלא נוצלו, וגם משם ייקחו כסף. עשו את זה בעבר, גם יעשו את זה עכשיו. כל דבר שלנו נוצר לכסף, ילך.
- יאיר שטבון : אני אומר לך שאנחנו מחכים.
- רועי מוסט : רגע. זה מה שאני רוצה להגיד לך. בגלל שאריאל, הפוטנציאל שלה, שוב, אתה יודע, מימוש הפוטנציאל הזה גם אמרו להם בבית ספר לא כזה הצליח, אבל המימוש הפוטנציאלי הכלכלי של עיריית אריאל בשנת 2024,

לא יודע מה יקרה בשנה הבאה, אני מקווה שלא יקרה איזה קטסטרופה,
אני עדיין לא מדבר פרסית, אבל נקווה שלא נגיע לשמה. המצב שלנו כרגע
הוא מצב טוב.

- דובר : עם מענקי איזון.
רועי מוסט : בסדר, אבל הוא מצב טוב. שנייה.
דובר : עם מענקי איזון.
רועי מוסט : עוד פעם תגיד את זה, אני אגיד עוד פעם.
דובר : שידעו את זה.
רועי מוסט : המצב הוא טוב, יש כסף בקופה. זה נכון שיש מענקי איזון.
יאיר שטבון : גם השירות,
רועי מוסט : רגע, רגע, שנייה, שנייה. יש פוטנציאל כלכלי גדול. יש פוטנציאל, אני מבין
את זה, אני מבין את זה, אני מבין מה זה מענק איזון. אתה רוצה להראות
כאילו שאתה מבין יותר ממני.
דובר : לא.
[מדברים ביחד].
יחיאל טוהמי : לא. עיריית רמת גן חזקה, יש לה בורסה.
רועי מוסט : עיריית,
יחיאל טוהמי : הבנת?
רועי מוסט : עיריית אריאל,
[מדברים ביחד].
דובר : יש פה 5,000 סטודנטים שגרים בעיר והם לא רשומים.
רועי מוסט : עזוב סטודנטים. רגע, רגע. תן לי לסיים. תנו לסיים.
דובר : למה לא רשומים תושבי העיר?

- רועי מוסט : תנו לסיים.
- [מדברים ביחד].
- יאיר שטבון : אנחנו עושים כרטיס שיגרום להם לסטודנטים, הרבה הטבות שיגרום להם להעביר את ה,
- דוברת : זה לא יעזור אם הם יעבירו כתובת.
- דובר : זה כן יעזור.
- דובר : המענקים מהמדינה, לא מהארנונה.
- דוברת : כזה קטן.
- רועי מוסט : רגע, שנייה, שנייה.
- דוברת : כזה תוספת קטנה.
- יאיר שטבון : זה 200,000 שקל.
- דוברת : בארנונה זה לא ישנה לך.
- רועי מוסט : לא יהיה כסף למדינה, לא יהיה כסף, לא יהיה כסף לתושבים. אנחנו הולכים לגירעון כלכלי, מדינת ישראל הולכת, סליחה, להוציא מילה גירעון, הולכת לשבור את תושביה, לא רק ברוחם שגם ככה הרוח שלנו היא כל יום נדה, נעה, נדה בין הרוגים לפצועים לחטופים.
- דוברת : גם בכיסם.
- רועי מוסט : גם בכיסם הולך להיות בור ענק. אני אומר לכם, הייתי מצפה ממך לרוץ לסמוטריץ, לעשות אפילו כאילו, למדתי שבמלחמות צריך לבחור, וגם אם הסיכוי שלי הוא לא גדול, קיבלת. להגיד לך לא לעלות, כנראה קיבלת מראש. לא אתה, כולם קיבלו מראש. אני הייתי נלחם. הייתי הולך לתושבים, הייתי עושה משהו, הייתי הולך לשר האוצר, הייתי הולך לכנסת. זה לא יכול להיות שמדינת ישראל בכישלונות, בכישלונות הניהול

שלה, זה לא אני אשם, לא אתה אשם, בסדר, היא מפילה עלינו את
הבשורה הרעה הזאתי שנקראת ארנונה, שעולה ב7.5%, זה כנראה ב2025
תעלה עוד פעם. היא לא תישאר ב7.5%, אנחנו יודעים את זה. כל אחוז של
עליה עכשיו, מה?

דוברת: אנחנו מצביעים על 2025.

רועי מוסט: בסדר.

[מדברים ביחד].

רועי מוסט: אני יודע, אני מדבר על 25, על 26, סליחה. היא כנראה תעלה עוד פעם. אני
מדבר על 25, להצביע על 26 היא תעלה עוד פעם. אנחנו נכנסים לגירעון,
לתקופה קשה. זה אומר שהעירייה צריכה לשנייה לשנס מתניים מבחינה
כלכלית, גם מההיערכות שלה מבחינת שנה החדשה, כי יש לך את האכלוס
של ה800 יחידות דיור, שהוא כנראה גירעוני יותר מאשר אזור תעשייה
שיתפתח כנראה עוד 4 שנים, במקרה הטוב, אם יהיה לנו קצת מזל וקצת
שכל. זה נכון שאנחנו עושים שנה גירעונית גם עירונית, וצריך להגיד את
זה, לא שעכשיו יהיה כסף באוויר. המילה שקל בעיניי זה כסף קטן
שאפשר, שאפשר להעביר אותו במקומות אחרים ואני יודע שיש פוטנציאל
ואפשר להביא כסף. לכן אני חושב שה2.3 האלה הם, אחד, הייתי נלחם על
ה5.2. הייתי נלחם, יאיר.

יחיאל טוהמי: 2.1.

דוברת: 2.1.

רועי מוסט: בסדר. אז 5.2 הייתי נלחם, לא הייתי מוציא מכתב, והייתי צועק
בפייסבוק והייתי הולך לראש, לשר האוצר, שאתה באופן אישי מכיר אותו,
והוא חבר, וזה בסדר, זה אחלה. הייתי נלחם, אומר תשמע, לפחות עושה

כאילו. אני אומר לך כאילו, כי מישהו צריך לצעוק, מישהו צריך לצעוק את צעקת התושבים.

דוברת: נכון.

רועי מוסט: ואני אומר לך, אני ראיתי ראשי ערים שעושים את זה, סיכוי שקיבלו תשובה.

דוברת: כולם.

רועי מוסט: בסדר, רגע.

יאיר שטבון: חברה, אני רק רוצה,

רועי מוסט: אני לא יודע כמה, לא משווה. אני למדתי בצבא למה זה רלוונטי. אתה מדבר פה, אתה אומר, אני אומר להילחם.

[מדברים ביחד].

רועי מוסט: ה-2.1 הזה זה מיליון שקל, שבעיניי אפשר לוותר על זה. זה לא כזה קריטי לעיריית אריאל.

עמי אברמן: עיריית אריאל היא בעשרות אחוזים יותר נמוכה מכל העמיתים שלנו, שהם זהים אלינו.

רועי מוסט: עמנואל לא משלמים ארנונה.

עמי אברמן: מה?

רועי מוסט: עמנואל לא משלמים ארנונה.

עמי אברמן: אני לא מדבר על עמנואל. עמנואל זה לא הדוגמה הרלוונטית להשוואה.

רועי מוסט: כמה משלמים בעמנואל, את רוצה לבדוק?

שירה דקל כץ: אני מוכנה לבדוק.

רועי מוסט: תבדקי.

עמי אברמן: איך עמנואל הפכה להיות הנושא פה?

- רועי מוסט : לא, כי אמרת עמנואל.
- עמי אברמן : ומעלה אדומים זה דוגמא מספיק טובה?
- [מדברים ביחד].
- עמי אברמן : אתם רוצים להוריד את מחיר הקייטנות, להוריד את המחירים של ה, דוברת : בריכה.
- עמי אברמן : בריכה. לתת יותר חוגים, לתת חוג חינוך לכל ילד. כן. לתת תו תושב לכל אחד, לתת ולתת ולתת, אני כבר כאילו באמת. אבל אל תעלה את הארנונה, אל תגבה, אל תיקח.
- נעמי אברמוביץ ירקוני : הסברת עכשיו למה העלית את המחיר לבריכה עירונית, אמרנו תודה רבה על ההסבר. אנחנו מקשיבים, ואנחנו מבינים. אני אומרת לך שאם איך שהעיר הזו נראית, וואלה...
- [מדברים ביחד].
- יאיר שטבון : חברה, חברה. עמי. עמי. תסיים.
- עמי אברמן : ... לבוא ולהגיד עכשיו זה לא בא לכסות את המע"מ. זאת הייתה דוגמה לכך שההוצאות של העירייה הולכות לגדול. אם אתה רוצה עוד דוגמאות, אז תלך לכל נותני השירות לעירייה ותראה איך הכל הולך לעלות. למה? כי הכניסת פלסטינאים היא בעייתית והיא תמשיך להיות בעייתית ברמה כזאת או אחרת. זה אומר שהם צריכים לתת לך שירותים לעיר שהולכים להיות הרבה יותר יקרים.
- דוברת : כבר.
- עמי אברמן : הכול הולך לעלות לנו, ואנחנו רוצים לתת לא את מה שהיה, אנחנו רוצים לתת יותר טוב ממה שהיה. אז נכון, אנחנו לא מתכוונים להפיל את כל העלייה הזאתי על התושב. זה גם לא יכסה את כל העלייה הזאת.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אתה סבור ש,

עמי אברמן : רגע, רגע.

דוברת : רגע, נעמי, תני לו לסיים.

עמי אברמן : רגע. רגע.

דוברת : תני לו לסיים.

עמי אברמן : רגע.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אין לך איך להביא את הכסף.

עמי אברמן : לא, זה לא,

[מדברים ביחד].

עמי אברמן : בדיוק כמו שלא זלזלנו, וזה שאתם אומרים לנו אתה לא מכיר מספיק טוב

אוכלוסייה, אז רגע, הזלזול של יחיאל ברועי, זה אותו זלזול שלכם, משהו

של אני לא מכיר מה זה מעמד הביניים.

רועי מוסט : הוא זלזל.

[מדברים ביחד].

עמי אברמן : נאמר מקודם, עזבו. נאמר. WITH ALL DUE RESPECT, אני לא

מזלזל ולו באגורה אחת שיוצאת לבן אדם מהכיס. בסדר. מצד שני,

הישיבה מסביב לשולחן הזה היא ישיבה שצריכה להיות ישיבה אחראית

שמסתכלת על סך על מכלול ולא על רק על הניואנס הזה או רק על הניואנס

ההוא. כמו שאני לא מזלזל ב92 אגורות למטר מרובע לשנה, אני גם לא

מזלזל בהעלאה, בהכנסה של מיליון שקל העירייה כדי לתת,

דוברת : שירות.

עמי אברמן : עוד קצת שירות לתושב. האם זה מספיק? לא. האם אני מבטל את זה? אני

לא חושב שזה נכון. כשאתה מסתכל על שאר העיריות, וכן אתה חייב

להסתכל על שאר העיריות בשביל להגיד, לשאול את עצמך האם אני סביר או לא סביר. בסדר. זה לא אם אני כמוהו או לא כמוהו, בסדר או לא בסדר. האם אני עושה מהלך סביר או לא מהלך סביר.

[מדברים ביחד].

עמי אברמן: אני רוצה להשוות.
דוברת: מעלה אדומים.
עמי אברמן: מעולה.
דוברת: מה התושב של מעלה אדומים מקבל ומה,
עמי אברמן: מעולה. וכמה הוא משלם? כמה הוא משלם? הוא משלם עשרות אחוז יותר ממני.

[מדברים ביחד].

דובר: 55 שקל מעלה אדומים.
דוברת: לא, לא, לא.
דובר: 11 שקל מעלינו.

[מדברים ביחד].

יאיר שטבון: דווקא בגלל שאני מאוד מתחבר למה שאמרתם, ואני אומר משני הצדדים, כי אני לא מדבר, אתם לא מבינים ש, אתם נראה לי בכלל, חברי המועצה פה מדברים את אותה שפה פה כרגע, ודווקא בגלל זה הלכנו למהלך מאוד, כמו שאמר פה עמי בצדק, מאוד מאוד מדויק שכן יסייע בדברים מסוימים. האם הוא יפתור את הבעיה? ממש לא. אבל אם אני למשל מקבל החלטה לפני שבוע שאנחנו לא נחכה עוד שנה לפתוח מעון שיקומי וילדים בני שנה צריכים, אוטיסטים על הרצף, צריכים לצאת מפה בהסעות, ואני רוצה לפתוח כבר הקיץ הזה, זמני אפילו, וזה מה שאנחנו הולכים לעשות, וזה

מהרגע להרגע אז אתה צריך גם את הכסף הזמין לזה. ואם אתה מחליט לעשות מהלך של בריכה הידרותרפית כדי שכל החבריה מהחינוך המיוחד יהיה להם מענה, אז חברה, נכון. אז מה אתה משווה, בריכה הידרותרפית זה לפחות 3 וחצי מיליון שקל. זה מה שיעזור לך? לא.

[לא ברור, מדברים ביחד].

דוברת:

יאיר שטבון:

אבל, מה, אבל כל דבר כזה עוזר בעוד דברים ובעוד דברים ועוד דברים. וברור, ברור שרוב הכסף אני אמור לגייס פעם אחת מתקציבים ממשלתיים, פעם שנייה מתרומות. וברור לי שעכשיו אנחנו בונים תוכנית עבודה, דרך אגב, מאוד גדולה. כי אמר בצדק רועי + אנחנו מבינים שהשנה אני אצטרך גיוס תרומות שיותר קשה לגייס עכשיו, דרך אגב, אבל אנחנו נגייס, כי אנחנו מבינים שאנחנו צריכים להגביר שם קצב בגלל שאמר בצדק רועי שעכשיו אנחנו הולכים לקראת מציאות מדינית מאוד מאוד מורכבת. אבל, אבל דווקא בגלל זה האמירה האחראית שאנחנו לא לוקחים רטרו כמו, וכן אני אומר כאן חד משמעית, כמו הרבה מהעיריות ל24, וכמו רוב העיריות שעלו, העלו שהרבה מעלינו והעלו ב10% והעלו לשלוש שנים קדימה. חברה, אנחנו, בואו, עשינו פה עלייה שזה לא קשור לזלזול ב92%, ממש לא, אבל זה עלייה מאוד מאוד מדודה + קטנה ביחס למה שקורה פה במדינה כרגע, מתוך אחריות. ואחרי כל העלייה הזאת, אפרופו הדומים אלינו, שהם מעלינו 11 זה, ועוד הרבה יותר תושבים, כן, כמה תושבים הם שם במעלה אדומים, 40, 50,

.45

דוברת:

יאיר שטבון:

הם פי שתיים מאיתנו, יותר מפי שתיים ועדיין, אבל אני לא אכפת לי, אני מסכים שאני לא חי לפי השוואה, אבל אני כן חי ומבין את המרחב סביבי,

ובמרחב סביבי אנחנו נותנים פה מחיר מאוד מאוד מאוד. מאוד נמוך. אני חושב שיש פה באמת משהו מאוד מאוד סביר, ואפילו אני אומר לכם שבתוכנו היה פה דיון האם לא עשינו טעות ולא היינו צריכים להעלות ב-10% ורטרו וזה, כי מתוך האחריות דווקא לתת את השירות לתושב.

דוברת: היה פה וויכוח.

יאיר שטבון: היה, ברור. מה זה וויכוח?

דוברת: האם הייתה פניה למשרד הפנים, למשרד האוצר, ווטאבר?

יאיר שטבון: יותר מזה. אז אני אגיד לך שאנחנו נפגשנו, אז אני אגיד לך יותר מזה,

נפגשנו עם שר הפנים, אני ישבתי, נסעתי לאיך קוראים לו הבחור הזה, ברח

לי השם שלו, שיושב עם תמי,

דובר: חגי.

יאיר שטבון: חגי.

דובר: חגי.

רועי מוסט: ברוכיאן.

יאיר שטבון: לא זוכר.

רועי מוסט: כן.

יאיר שטבון: ישבנו איתו וזה, הוא בא אלינו כאילו עם הזה והוא הסביר לי למה אני

טועה שאני מעלה רק, מראה לי מפות וזה, והנורמה והזה. אמרתי לו תודה,

החלטתי שאני מעלה רק בזה. שר הפנים אמר אמירה מאוד זה ותקף את

שר האוצר, שאמר שר האוצר הבטיח לכם שיפויים, שיפויים, שיפויים, עבד

עליכם. עבד עליכם. אז עכשיו אתם צריכים להעלות את הארנונה, אין מה

לעשות, עבדו עליכם.

דובר: סמוטריץ?

יאיר שטבון : כן, סמוטריץ. הבטיח לכם שסמוטריץ הבטיח שימוש, שיפוי על הסייעות.
לא הביא, לא זה, אמר מלחמה, לא קיבלנו. הרבה מהדברים שהבטיחו
שיפויים לא קיבלנו.

דובר : 25 יהיה אותו דבר.

דובר : לא יעלה, יישאר כמו 24?

[מדברים ביחד].

יאיר שטבון : מועצה אזורית שומרון מעלה ל24, 25, 26.

נעמי אברמוביץ ירקוני : בסדר, אז [לא ברור, מדברים ביחד].

יאיר שטבון : לא, אני אומר, נעמי, מועצה אזורית שומרון מעלה 24, 25, 26, זה שלוש
שנים.

[מדברים ביחד].

עמי אברמן : השאיפה היא להעלות כמה שפחות ולתת שירות כמה שיותר, אבל זה מתח.

זה מתח. אז בסוף התושב שפוגש אותי ברחוב, הוא יגיד לי למה אני משלם
הרבה ארנונה, אבל הוא יגיד לי גם למה, למה הקייטנות יקרות, ולמה
הצהרון יקר, ולמה זה. בסוף יש פה איזשהו מלכודת, ואתה צריך לבחור
את המינון הנכון שאתה חושב שהוא מספיק טוב. האם, דרך אגב יכול
להיות שעשינו טעות, כמו שיאיר אמר, יכול להיות שהיינו צריכים להעלות,

נעמי אברמוביץ ירקוני : האם העלאת ארנונה עכשיו אז השירות לתושב בהכרח ישתפר, ...

[מדברים ביחד].

שירה דקל כץ : רגע, רגע, תן לי, כי זה חשוב. קודם כל, החברה, החברה שזכתה במכרז

זכתה בתקופה שלך, עוד לדעתי כשאתה היית מחזיק התיק.

פבל פולב : כן. כן.

שירה דקל כץ : עוד לפני שאני הגעתי.

פבל פולב :	כן. כן.
שירה דקל כץ :	אוקיי.
פבל פולב :	אצלי היה ברור.
שירה דקל כץ :	אז עכשיו, עכשיו בוא נדבר על זה. בסדר.
פבל פולב :	זה חברת ניקיון, לא [לא ברור, מדברים ביחד].
שירה דקל כץ :	בוא נדבר על זה שמאז השביעי לאוקטובר לא נכנסים פועלים פלסטינאים לעיר. אוקיי. פועלים לא פלסטינאים
פבל פולב :	אני קיבלתי את הפועלים,
[צעקות]	
שירה דקל כץ :	אני התחלתי ואני אסביר.
פבל פולב :	אני אמרתי ניקיון. את צריכה להסביר לי?
שירה דקל כץ :	גם לך, כנראה.
פבל פולב :	מה שרציתי להגיד, שהנוסח והשיח צריך להיות לא על כמה,
שירה דקל כץ :	מאוד מכבד.
פבל פולב :	כי אני התחלתי.
שירה דקל כץ :	ברור. אתה מאוד מכבד.
פבל פולב :	בסדר.
שירה דקל כץ :	מאוד.
פבל פולב :	את נעלבת או משהו?
שירה דקל כץ :	לא. ממש לא.
פבל פולב :	אז למה את אומרת כל פעם?
שירה דקל כץ :	אני נעלבת מאנשים שיש להם משמעות, לך אין. אבל קדימה.
פבל פולב :	אמרתי על ניקיון, לא צריך להגיד.

- שירה דקל כץ : אני אסביר, אני אחכה שתסיים.
- פבל פולב : השיח צריך להיות איך מרוויחים את הכסף. לא איך אנחנו לוקחים מהתושב 7% או 10%.
- יאיר שטבון : זה מה שאנחנו עושים, כי ברור לך שזה לא יכסה.
- פבל פולב : כן, בגלל זה אתה אומר,
- יאיר שטבון : אבל העוגה בנויה מהרבה דברים.
- פבל פולב : אני רק רוצה ששתי תשובות. זה מה קורה פעילות בשבת ואיך אתה עושה תכנית רווחים? זה מה שאני רוצה. עכשיו את רוצה להסביר על ניקיון, תסבירי.
- שירה דקל כץ : אני אסביר מה שאני רוצה. אני אתחיל מזה שאני מסכימה עם יאיר שכל מה שנאמר פה היה מדויק, גם מה שרועי אמר. כל מה שרועי אמר היה מדויק אחת לאחד לגבי כל הסיבות שאנחנו הולכים להתמודד עם אתגר מאוד גדול, וכן לשבת עכשיו בצד הזה. ולדעתי גם בצד שלכם. האחריות שיש לנו כלפי העיר מחייבת אותנו לקבל החלטות קשות. מה אתם חושבים, שלא היה לנו יותר קל לא להעלות ארנונה. מה יותר קל? הרבה יותר סקסי לא להעלות ארנונה מאשר להעלות ארנונה.
- [מדברים ביחד].
- [צעקות].
- שירה דקל כץ : אני רוצה לסיים.
- יאיר שטבון : קדימה, שירה.
- שירה דקל כץ : אני אגיד זאת החלטה קשה, זה העלאה שהיא, בוא נודה על האמת, היא הרבה כסף לתושב, אנחנו לא נזלזל בשקל, היא לא משמעותית אולי מספיק בשביל העיר, ובטח לא כדי לכסות את האתגר, ולכן אין ספק שראש

העיר וכל הצוות שנמצא פה כולל גזבר ומנכ"ל וכל הנבחרים יצטרכו לעבוד מאוד מאוד קשה כדי להצליח להתמודד עם שנת 25, כדי שננסה לא לרדת ברמת השירותים, וכמובן שהשאיפה היא להעלות את איכות השירות. להגיד לכם שבוודאות אירועי הקיץ בשנה הבאה יראו אותו דבר? אני לא חושבת שזה יהיה אחראי להגיד שכן. אני אגיד שזאת השאיפה שלנו, אנחנו נעשה כל מה שאפשר כדי שזה יהיה, אבל אי אפשר להבטיח. ועכשיו, לגבי הניקיון, מה שפבל לא כיבד ויצא וצריך להיאמר. המכרז הזה שנעשה, ונעשה חודש לדעתי לפני שאנחנו הגענו, חודשיים לפני, ובסופו של יום יש לו שני היבטים. אחד הפועלים יותר יקרים, גם המכרז גינון, גם המכרז ניקיון. בסוף הפלסטינים עלו פחות מהפועלים שאנחנו היום מקבלים. דבר שני, התפוקה שלהם יותר נמוכה. לא יעזור אם פועל פלסטיני עשה 4 ק"מ ניקיון רחוב ביום, הפועלים היום עושים סדר גודל של קילומטר אחד. אנחנו בסיטואציה שאנחנו צריכים להתמודד עם אותם משאבים שלא מספיקים, ואני אומרת אנחנו בנינו תכנית איך להצליח לכסות את כל נושא הגינון והניקיון. אנחנו ממחר דרך אגב מתחילים את התוכנית הזאת, מעלים את הבקורות, ויכול להיות שנצטרך לעלות את ההשקעה, כי אם נכון להיום יש 10 פועלים בעיר, ואם לא נצליח למתוח את כל הדבר הזה ולכסות את הכל, יכול להיות שנצטרך להגדיל. ההגדלות האלה, אם לא נסתכל קדימה על כל מה שצפוי לבוא, לא נוכל להתמודד איתם.

נעמי אברמוביץ ירקוני: מה השתנה אבל, הפועלים הם אותם פועלים.

שירה דקל כץ: לא. לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני: לא, את אומרת שעד היום את מתמודדת עם פועלים שהם לא פלסטינאים שהתפוקה שלהם נמוכה יותר.

שירה דקל כץ : נכון.

נעמי אברמוביץ ירקוני : מה יקרה מחר בבוקר?

דובר : יותר צוותים.

שירה דקל כץ : רגע.

נעמי אברמוביץ ירקוני : [לא ברור, מדברים ביחד].

שירה דקל כץ : לא, לא, לא. רגע, רגע. עשינו שני דברים. שנייה. עשינו שני דברים, אני לא

בטוחה שזה בפורום הזה, אבל אגיד ככה. לגבי הניקיון, מדדנו כרגע מה

שלא היה קודם, מדדנו את כל הרחובות ברמת המטר רבוע, עשינו תוכנית

עבודה, כל פועל איזה רחוב הוא מנקה, באיזה יום בשבוע. כל תושב ידע

באיזה יום בשבוע מנקים לו את הרחוב. אני אגיד, אנחנו עומדים לעמוד

בפעם בשבוע ניקיון. זה אומר שאם ניקו לך את הרחוב ביום ראשון, ינקו

אותו בפעם הבאה רק ביום ראשון עוד פעם. התושבים יצטרכו לגלות

אחריות, לשמור הרבה יותר על הניקיון. זה לגבי הניקיון. אז מה עשינו?

בנינו תכנית מאד מפורטת, מאוד מדויקת ואנחנו הולכים לעשות בקרות,

לקנוס את הקבלן אם הוא לא יעמוד בתכנית הזאת, כל עובד יש לו חוברת

ואנחנו הולכים לעבור ולצלם. אין מה לעשות, ואנחנו אומרת אם זה לא

יספיק, נצטרך לעלות. כרגע זה עוד לא.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אז כרגע, בלי המיליון שקלים שיש לך מהתושבים, נכון לרגע זה.

שירה דקל כץ : נכון.

נעמי אברמוביץ ירקוני : אוקיי.

שירה דקל כץ : לגיטון אני אגיד שנכון לרגע הוספנו עוד צוות שמתחיל מיום ראשון

הקרוב.

דובר : [לא ברור, מדברים ביחד].

שירה דקל כץ : אבל אנחנו כבר יודעים שיש סיכוי, ואתם רואים מה קורה, גודל לנו גזם בכל העיר, אנחנו מנסים להשתלט על הפער הזה, יכול להיות שנצטרך להוסיף עוד צוות, עוד שניים, כדי לעמוד במשימה. והשכר שלהם מתייקר כמעט פי שתיים. זאת אומרת שאם הקבלן קודם היה מוכן לקבל איקס, עכשיו הוא רוצה לקבל יותר.

נעמי אברמוביץ ירקוני : כל מה שאת אומרת שבעזרת המיליון שקלים,

שירה דקל כץ : לא, נעמי,

[צעקות].

מתן גרובר : רועי, מספיק. ניתן זמן לכל אחד להתבטא, אנחנו עוברים להצבעה. אנחנו מצביעים עכשיו על צו הארנונה המעודכן לשנת 2025. מי בעד ההצעה שהוגשה והועברה לעיון כולכם? מי בעד, שירים את היד, בבקשה. איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל ואירנה בעד. שבע בעד. מי נגד ההצעה שהוגשה? 4. פבל, רועי, נעמי ויוסי. אני קובע שצו הארנונה מעודכן לשנת 2025 עבר, ואנחנו נועלים את ישיבה מספר 9. תודה רבה לכולם.

החלטה : מליאת המועצה אישרה את צו הארנונה לשנת 2025

בעד : איריס, עמי אלה, יאיר, שירה, יחיאל, אירנה

נגד : פבל, רועי, נעמי, יוסי

אושר ברוב קולות

הישיבה ננעלה

מר מתן גרובר,
מנכ"ל העירייה

מר יאיר שטבון
ראש העיר
